

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

November

Årgang 74 . Nr. 9

1989

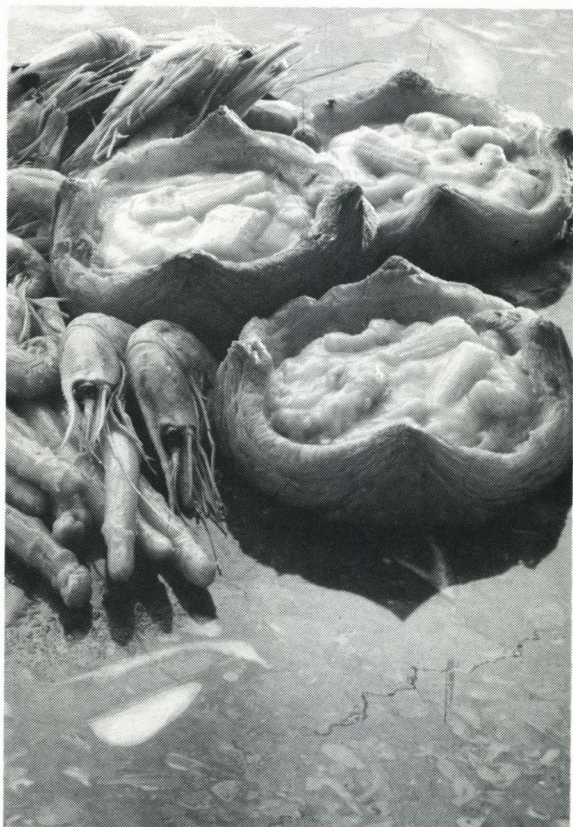

Den gamle pumpe blev brugt til buksevand og anden skæmt i tugtens tid!!

Men den har ikke fungeret i de sidste 50 år.

Sven Gerner, foto

Friskere end
friskbagt

Mette **Munk**™

Mette Munk A/S · Göteborggade 5, P.O. Box 9 DK 5100 Odense C. Danmark · Telephone 09 13 44 13

»Fra Tugtens tid«

Eller: dengang der var rigtige Soranere til. (Ved frokosten på Restaurant Prag 5. okt. 1989)

Man kan nævne mange grunde til, at man synes, der var rart på Sorø. – Hvis man altså er blandt dem, der synes det. Én af mine grunde er de soranske kvinder. Pigerne, bevares, men i lige så høj grad »mødrene«: »Rekhora«; frk. Halsskov; mutter Jensen i Klosterporten; fru Blem på biblioteket – og hun var nu mit det bedste. Jeg hørte til den vistnok ret snævre kreds af alumner, der kendte til hemmeligheden i det lille hjørneskab i hendes forkontor derovre. Nu, mange år efter, at hun er død, tør jeg nok røbe, at der lejlighedsvis og efter omhyggeligt diagnosticeret behov foregik udskænkning af alkoholiske drikke til trængende alumner; et (lille) glas portvin er en god ting, når man fryser lidt om sjælen! – Jeg har senere hørt kritik af hendes måde at varetage bibliotekereembedet på – at hun måske ikke var så hurtig. Kritikken er totalt misforstået: fru Blem **prioriterede** sit arbejde særdeles omhyggeligt. Hun havde **altid** tid til at snakke, når man havde brug for det – og det er nok den eneste uudværlige egenskab hos en person, der arbejder på en kostskole!

Det var en weekend i oktober i 2.g. Lørdag formiddag, øde overalt, for dårligt vejr til søen rundt, for rastløs til læsning, osv. – gamle alumner kender fornemmelsen. Men det var da heldigvis i de gode gamle dage, da biblioteket havde åbent lørdag formiddag, så jeg luskede over til fru Blem. Hun fattede nok min sindstilstand – i hvert fald var det den formiddag, jeg blev medlem af portvinsklubben. Vi snakkede om løst og fast, imens hun ekspederede et par forstyrrende elementer, som troede, at et bibliotek var et sted, hvor man lånte bøger. Snakken gik som så ofte ind på Sorø før og nu, og på et tidspunkt fandt hun Billes »Skoledrenge« frem. Den blev så mit håndgribelige udbytte at dén lørdag formiddags biblioteks-

besøg. Og vel hjemme på Absalons Hus nr. 37 begyndte jeg at læse, mens regnen silede ned udenfor.

»Imens forandrede Vejret sig imidlertid, det var blevet koldt med Blæst og Byger. Da man samledes til Middagsbordet, gik et Par af de Store omkring til en halv Snes Smaa med den Besked: »Du skal ud og plukke Rønnebær. Du møder Kl. 2 ved den lille Trappe!«

De fleste modtog ordren uden nogen Indsigelse, i Grunden uden at forstaa den. En vovede en Bemærkning om, at han havde ikke Tid, der var Noget, han skulde have skrevet, men fik den Besked, ledsaget af et ganske venskabeligt lille Knubs, at saadant noget Sludder var det bedst ikke at komme med. Dette syntes at nedslaae den Tendens, som man maatte finde hos Nogle til en Opposition. De Til-sagte, paa een nær, mødte til rette Tid, og efter givet Vink vare de i deres sletteste Klæder. Forsynede med Sække gik de un der Opsigt et langt stykke, indtil de naae de Landevejen, hvor de højstammede, skjævt kappede Rønnerbærtræer svajede med deres røde Duske i Vindstødene. Det var drøjt at komme op ad de vaade og glatte Stammer, To eller Tre maatte hjælpes ad, men saa var det en let Sag at plukke Klaserne og samle den i Sækkene. Et Par Timer gik der dog dermed, det var koldt, saa Drengene rystede i de tynde Sommerklæder, og det var kun de to Slavefogder, som fik sig en Hjertestyrkning inde i Kroen. Desto varmere blev det at slæbe de tunge Sække hjem og saa helt op på Loftet, hvor Rønnebærrerne spredtes for at tørres til Brug for Kramsfugle-Doner i den kommende Vinter. Snavsede, vaade og trætte kom de hjem lidt før Skumringen, allevegne var der koldt og uhyggeligt, ikke et eneste Sted var der, hvor de kunde hvile sig ud i Ro. »Paa denne Tid drikke de The hjemme: der er et stort Fad med ganske tyndt Franskbrød og saa Moders lække smaa Kringler med den dejlige Smag af Citronskal. Hvem der nu sad hjemme!«

Udeblivelsen af den ene Dreng var ikke blevnen videre omtalt, men var derfor ikke

bleven ubemærket. Efter Aftensmaden blev den Skyldige attrapperet og ført afsides; der hørtes lidt højroset Tale, saa et Par stærke Klask, og derpaa blev Synderen med tykke Øjne og glødende Kinder befordret lidt hurtigere end med sin naturlige Gang hen til en Gruppe af Jevnlærnde, der spændt havde fulgt Begivenhedernes Udvikling. Det første Forsøg paa Oprør var mødt med en exemplarisk Afstraffelse, og Lektionen gjorde sin Virkning.«

Læst med lidt indlevelse var det stærk læsning en oktoberregnevjrslørdag i 2.g.! – Det blev til mere: Bruuns »Med stækkede Vinger«, Schandorphs erindringer, vistnok også Steinckes – Hans Kirk derimod først senere, hans »Støvlerne« faldt jeg over i Høvelte Kasernes miniaturebibliotek. Hen ad vejen læste jeg også et par af de historiske værker om skolen og gjorde den opdagelse, at de altid er mindst kedelige der, hvor forfatteren skriver om skolen på hans egen tid.

Og den iagttagelse kom jeg til at tænke på, da Ranvig begyndte at luften sine planer om »Sorø-Krøniken«. Hvordan ville skolens historie komme til at se ud, hvis den blev skrevet efter »de-så-det-ske-princippet«? Det var da et forsøg værd – så jeg begyndte at samle på soranske erindringer. Alt i alt blev det til mere, end jeg havde drømt om, at der overhovedet fandtes: godt et par tusinde sider, skidt og kanel, kedeligt, morsomt, dumt og skarpt set i en jævn blanding. Ud af det har jeg så trukket 50 tekster – hele eller uddrag – med et samlet sidetal på ca. 350, forsynet det med lidt indledning, noter og hvad der ellers hører sig til, herunder en komplet matrikel over alle, der har undervist ved skole og / eller akademi i mere end 1/2 år i perioden 1822-1962 - den periode, samlingen endte med at komme til at spænde over.

Og hvad skal vi så med alt det?

En gang i forrige århundrede var en englænder på rejse gennem Danmark. Han så bl.a. Sorø og blev imponeret over Sorøernes høflige væsen – i modsætning til fx.

Etøndrengenes. Hans filosoferen over formålet med den slags undervisningsinstitutioner slutter med ordene: »Hvad selve lærdommen angår, hvem har så nogensinde lært noget nyttigt i en engelsk kostskole uden netop det at blive og opføre sig som en gentleman? Og dermed er vi vel alle tilfredse; opdragelsen (: uddannelsen) vil en mand senere, på den ene eller den anden måde, skaffe sig selv, når han engang føler trang dertil.« Bortset fra, at ordet »gentleman« ikke lige er oppe i tiden i vore dage, er dette helt centralt: det har indtil for få årtier siden ikke primært drejet sig om uddannelse, men om dannelse på Sorø, Herlufsholm og lignende steder. (Man har godt nok ikke altid erkendt det.) Alumnerne var langt hjemmefra. Hvadenten deres hjem var i København, på Fanø eller i Sydamerika, forhindrede tidens rejsemuligheder som regel besøg i eller fra hjemmene uden for de store ferier. Man var udleveret til Sorø på godt og ondt i typisk 5-7 år i den afgørende overgangsalder fra barndom til ungdom. Og derved fik skolen ud over den rent uddannelsesmæssige betydning en enorm betydning for alumnernes menneskelige dannelse.

De traditionelle bøger om skolens historie beskæftiger sig meget med forhold som økonomi, bygningshistorie, undervisningsplaner, elevstatistikker, godshistorie, traditionernes oprindelse osv. – forståeligt nok, da det er den slags, der kan måles og vejes og beskrives nogenlunde præcist. Dannelsen, derimod, er det umuligt at få hold på ved hjælp af arkivalierne. Den findes der nemlig kun spor at ét sted: i de menneskers sind, som har gennemgået den.

Det er altså sådan, at værdien af den dannelse, skolen til enhver tid har været i stand til at yde, kun kan beskrives rent subjektivt af dem, der har følt den på deres krop og sjæl, som en erindring om Sorø som et godt eller et skidt sted at være. De, der husker Sorø med glæde, føler, at de har fået noget værdifuldt med sig derfra - ofte uden at kunne definere det – , hvorimod de »negative« typisk taler om spildt tid, eksil og dårlige påvirkninger.

Nu er det ikke min hensigt at fylde 350 sider med løsevne småfilosofiske betragtninger og vurderinger, set i bakspejlet. Tvært imod: som Palle Lauring vist nok ikke har sagt: historie er godt – men historier er bedre! Erindringer er nu en gang erindringer om mennesker og oplevelser, muntre og ubehagelige mellem hinanden, og vurderingerne må man ofte lede efter mellem linierne. Men de er der – fremsat af dem, der har de bedste forudsætninger for at komme med dem.

»Fra Tugtens Tid« vil måske ikke kunne stå alene som en kontant og præcis be-

skrivelse af skolens historie. Og hvorfor skulle den også det? Den slags er jo skrevet før. Den byder derimod på 350 siders skæg og ballade, gråd og tænders gnidelse, ris, ros og vurderinger: masser af god underholdning og et bredt materiale for den, der selv vil prøve at trække nogle linier op for at forstå skolen, som den var, da han eller hun selv gik der – og dermed også dens forudsætninger for at være, som den er i dag.

Og sådan en bog mener jeg altså, vi har brug for.

Per Salling (S 73)

Frokosten den 5. oktober

Per Salling må være et godt trækplaster! 27 mødte op for at høre ham fortælle om sin »soraner-antologi«: Et udvalg af elevers beretninger - fra breve, dagbøger, memoirer - om livet på Sorø Akademi »set indefra« gennem mere end 100 år. Vi fik nogle kostelige smagsprøver fra det 350 siders digre værk, der udkommer på Borgens Forlag - forlagsboghandler *Jarl Borgen* er jo ligesom impliceret i bogen emne: han er student fra Akademiet i 1937. Vor formand *Ib Juul* udtrykte da også i sin tak for talen, hvad vi alle følte, håbet om at bogen måtte blive en bestseller. Meddelelse om udgivelsestidspunkt og pris vil fremkomme her i bladet.

Frokosten blev i øvrigt yderst bemærkelsesværdig, ganske bortset fra det særsyn at vor administrator m.m. *Finn Harlang* langede øl rundt med – hvad *Klaus Runge* så træffende karakteriserede – generøse håndbevægelser! Heraf bør den opmærksomme læser dog ingenlunde drage den forhastede konklusion at øllet var gratis! Hurraer, skønsang og navne stod som mejslede i granit, og samtalen gik som smurt. Referenten - og med ham en række af de unge, smukke og dygtige - var anbragt i antichambret, hvorfra vi havde en perfekt udsigt over langbords-collegiet:

Nestor Sven Munkgaard '21; Arne

*Stauning '29; Gunner Holm-Petersen '31; Aage Krebs og Willy Lund '32; Jørgen Tholl '33; Egil Beckman, Caspar Borch og Paul Rantzau '37; Tage Tejsen '38; Bent Henningsen '39; Henning Mac og Hans Birger Mitens '41; Finn Harlang og Henning Krog-Meyer '45; Ib Juul '47; Finn Ejlersen, Jørgen Krog-Meyer og Poul Martin Møller '55; Hans Christian Aagaard '57; Allan Flensborg '71; tvillingemoderen Margit Salling og hendes husbond Per Salling '73; Klaus Runge og Lasse Tryde '87; Ann Sørensen '88 og sluttelig benjamin Morten Runge '89 – kom så ikke og sig at de yngste ikke viser Soransk Samfund nogen interesse! De der sivede med til Nachspielet fik syn for sagn: de mødte alle op og førte an i samtalen, der udviklede sig til en principiel diskussion om hvad *Soransk Samfund* og *Soransk Identitet* har at sige nutidens dimittender fra Sorø Akademi. Da der blev fremført så mange vægtige diskussionsindlæg og da beretningerne om »nutidens soranerliv« adskiller sig så markant fra alt hvad »vi gamle« bygger på - tidsrummet fra 1827 og indtil uniformen pressesedes ud som et »krav« fra en minoritetsgruppe blandt eleverne – så får *Nachspielet den 5. oktober* sit særskilte referat i et følgende nummer af bladet.*

Paul Rantzau

Holbergs fødselsdag på Hofteatret - I selskab med Henning Moritzen!

Det er i år Ludvig Holbergs 305. fødselsdag, og vi gør lidt ekstra ud af begivenheden på dagen, *søndag den 3. december*. Programmet bliver som følger:

11,00: Vi mødes foran **Det kgl. Teater** ved Holbergs statue og foretager den traditionelle kransophængning. Kranskaffe som sædvanligt.

16,15: Vi indtager **Hofteatret** på Christiansborg Ridebane, som Soransk Samfund har lejet i dagens anledning. (Gratis adgang.) Museumsinspektør Viben Bech viser os rundt, og der vil selvfølgelig blive lagt særlig vægt på museets »Holberg-relikvier«.

17,45: Før vi forlader Hofteatret, vil kgl. skuespiller **Henning Moritzen**, der har instrueret årets Holberg-iscenesættelse, **Den Stundesløse**, kort fortælle om sin opfattelse af denne komedie og om den fortolkning af den, han har foretaget som instruktør.

18,15: Vi forlader Hofteatret. De, der har lyst til en bid brød, kan følges til Brønnum, hvor der vil blive serveret en teatertallerken (pris 118 kr. excl. drikkevarer) til dem, der tilmelder sig **bindende** til mig **senest 10.11**.

20,00: Om vi kan fortsætte festen på Det kgl. Teater i selskab med »Den Stundesløse«, er endnu usikkert; det er jo en søndag, hvor teatret normalt ikke spiller. Velinformerede kilder mener dog, at det er **sandsynligt**, at der bliver spillet. Interesserede kan få oplysning hos vores kasserer, direktør Finn Harlang (31 13 86 66), hos hvem man også kan bestille billetter til en eventuel forestilling.

Tilmelding senest den 10/11-1989 til:
Per Salling
Højgaardstoften 264
2630 Tåstrup
Telf. 42 99 78 58

Fødselsdagsfest for B.S. Ingemann ENDNU EN GANG

Mandag d. 4. dec. fejre Soransk Samfund igen digteren B.S. Ingemanns 200-års dag.

Dette sker i Vartov, hvor forhenværende højskolelærer ved Grundtvigs Højskole i Hillerød *Lars Thorkild Bjørn* kommer og viser sit dias-lydshow: »Ingemann – en levnedbeskrivelse i ord og billede«.

Lars Thorkild Bjørn har været vidt omkring med dette foredrag og et tilsvarende om Grundtvig: på højskoler, efterskoler, i foreninger, kirker, på seminarier og i Danmarks Radio og TV – desuden i Polen, Norge og Finland. Endelig har Inge-

mann-foredraget været holdt i Sognegården i Sorø, hvorfra der lyder begejstrede anbefalinger.

At foredraget i særlig grad vil have gamle soraneres interesse, er der ingen tvivl om, da dette selvfølgelig også omhandler digterens tid i Sorø - og så meget desto mere, da foredraget er blevet til med hjælp fra bl.a. Thorvaldsens Museum, Sorø Amts Museum og Sorø Akademis Bibliotek.

Vi er glade for, at også gammelsoranere får mulighed for at opleve B.S. Ingemann – i lyd og billede.

MANDAG d. 4. december kl.
19.30
Vartov, Farvergade 27, Opg. H.
Gratis adgang.

Fountains Abbey

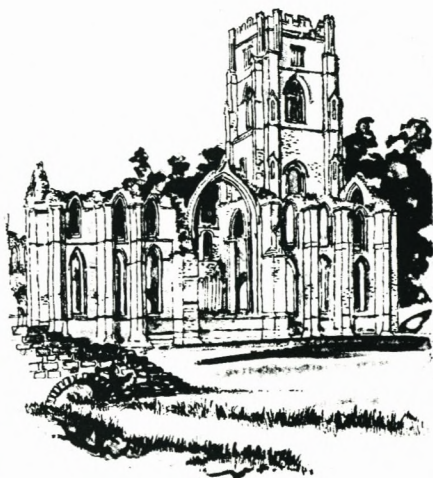
og Sorø

af Poul Rantzau (R 37)

Cistercienserklosteret *Fountains Abbey*, nær Ripon i det skønne North Yorkshire, blev grundlagt den 27. december 1132 af munke udvandret fra benediktinerklosteret St. Mary i York. The Abbey of St. Mary of Fountains fungerede i fire århundreder indtil den 26. november 1539. »Munkehammeren« *Thomas Cromwell* (1485-1540), *Henry VIII's* (1491 / 1509-1547) generalvikar (1534) i alle kirkelige sager, ledede »the dissolution«, inddragelsen af Englands klostergodser, en følge af at kongen i 1534 havde gjort sig til gejstlighedens overhovede og sat paven stolen for døren. Cromwell fór frem med en hårdhed og grusomhed, der gjorde ham almindeligt hadet i alle befolkningslag; til sidst faldt han i unåde og blev halshugget, desværre alt for sent, thi frygtelige ødelæggelser var sat i værk og enorme, uerstattelige værdier var gået tabt. Straks efter at munkene havde forladt stedet, begyndte ødelæggelsen.

Omkring 1611 blev komplekset erhvervet af Stephen Proctor, der brugte bygningerne som stenbrud til opførelsen af »Fountains Hall« i nærheden, et smukt lille herresæde der i dag anvendes blandt andet til udstillingsformål. I 1768 inkorporerede William Aislabie klosterruinen i »Studley Royal«, en storslået landskabelig »engelsk« park, et af de få eksisterende eksempler på en »Georgian Green Garden« med vandpartier, havetempler og prægtige vuer. Efter 1966 ejes ruinen med hele det gamle tilliggende samt parken med en tilhørende 400 acres stor dyrehave af The National Trust, mens The Historic Buildings and Monuments Commission for England – »English Heritage« – står for ruinens konservering, udgravninger på stedet samt for udgivelsen af bøger om klosterets arkitekturhistorie.

Fountains Abbey er i dag prototypen på den »romantiske« engelske klosteruin, serveret på en præsentérbakke af vidtstrakte græsplæner, ensomt beliggen-

de i den skønne Skell dale, et herligt syn for gud(er), et prægtigt motiv på en ægte engelsk, victoriansk kagedåse!

Et længe næret ønske om en studietur til denne store cistercienserruin blev opfyldt i juli måned, hvor engelske venner, bosiddende i Birstwith, en af de mange dejlige landsbyer i Nidddale ikke langt fra abbediet, ydede pilgrimmen og hans viv enestående gæstfrihed og ... transportmulighed, en vigtig detalje, da komplekset, nu som tilforn, ligger langt fra alfarvej; men parkeringsplads, restaurant og første classes faciliteter forefindes!

Man kan færdes på egen hånd over alt. Vi valgte heldigvis at blive ført rundt i det store område af en guide, der viste sig at være den kendte kunstner – violinist, medlem af the BBC Symphony Orchestra, stedfortrædende leder af the Scottish National Orchestra – *Herbert Whone*, der også har gjort sig bemærket som en fremragende pædagog, maler, fotograf og forfatter. Mr. Whone, der er dybt engageret i studiet af Fountains Abbey, har stillet sig til rådighed som gratis guide for the National Trust! Det blev en stor og uforglemmelig oplevelse at blive ført rundt af denne inspirerede og inspirerende personlighed, der med fin indlevelsesevne, humor og stor afslappet sagkundskab gjorde det gamle kloster lyslevende for os i fantasien.

Hvordan det vældige abbedi tog sig ud i virkeligheden, fik vi lejlighed til at se i et fint lille museum indrettet i resterne af den gamle klosterport: her var opstillet en stor og nøjagtigt udført model af de pragtfulde bygninger, som de så ud inden ødelæggelsen.

Den soranske pilgrim hæfter sig ganske naturligt ved Fountains' vældige størrelse. Det er som om Sorø Kloster, der sandelig var stort efter danske og nordiske forhold, skrumper ind. Men ret skal være ret: ruinerne af store bygninger, der for længst er forsvundet fra Jordens overflade i Sorø, for eksempel infirmerier for munke og for lægbrødre, med tilhørende necessarier, abbedens hus, og gæstehuse med tilhørende køkkener, og ikke at forglemme, bygninger for værksteder, møller og bagerier med mere, alt dette er der større eller mindre rester af i Fountains, for slet ikke at tale om hele den prægtige vandbygningskunst – broer og tunneler – til udnyttelse af vandkraften fra the River Skell, der stadig flyder gennem anlægget! Men alligevel er visse størrelsesforhold fuldt sammenlignelige med Sorø, for eksempel fratergårdene og klostergangene. I Fountains var gården omkring 27 meter i kvadrat, og den omkringløbende klostergang maksimum 4.5 meter i bredden. De tilsvarende mål i Sorø er 25.5 meter i kvadrat og 4.7 meter! Men kirken i Fountains, der oprindeligt var 86 meter i udvendig længde (Sorø 70.34 meter), forlængedes i senmiddelalderen med en prægtigt gotisk korparti til intet mindre end 112 meter! Det mest imponerende i Fountains er imidlertid lægbrødrenes vestfløj, cellariet, der med sine 92 meter er Europas længste. Anbragt i Sorø ville fløjen nå helt ned til hvor haven til Molbechs Hus ender ved det sidste lindetræ! Bygningen er velbevaret, den mangler kun taget; på første etage var lægbrødrenes dormitorium, og stueetagen, der anvendtes til magasin og til lægbrødrenes refectarium, frembyder det skønneste skue: en 81 meter lang sal (over 10 meter længere end Sorø kirkes længde indeni!) delt i to

langskibe af 19 piller fra hvis baser der udstråler bundter af ribber, som samler sig i de smukkeste hvælvinger. Det eneste, der mangler, er glas i vinduerne og det hvide puds, der har dækket stenkvadrene, og som man har fundet spor af overalt; det hele har stået i hvidt, rimeligvis med illuderende kvaderbemaling, omtrent som man finder den i Sorø Kirke i dag.

Det var vældig interessant for en soransk kloster-fan på abbey crawling i England at stå ansigt til ansigt i Fountains med et »dissekeret« cistercienserkloster grundlagt 30 år før munke fra Esrom indviede stedet i Sorø til den Hellige Jomfru den 13. juni 1161. Forbilledet for det ældste cistercienserbymteri var klosteret *Fontenay* i Bourgogne, grundlagt i 1119 af selve *Sankt Bernard*, hvis foretrukne kirkeplan blev realiseret dér i 1139-1147 af *Everard*, biskop af Norwich. Alle synlige spor af Sorø store kloster er jo forsvundet, når lige undtages den lille udbygning på søndre korsarms sydfacade, der i sin tid indeholdt sakristi og armarium (opbevaringsplads for bøger anvendt i gudstjenesten), men som efter reformationen overgik til ligkapeller. Udseendet af klosterbygningerne kan ikke rekonstrueres i detaljer; men man kan dog ud fra lignende anlæg danne sig en begrundet forestilling om hvordan fløjene i klosterfirkanten så ud i det store hele; heldigvis er kirken bevaret! Rummenes placering i klosterfløjene følger jo den »bernardinske plan«, så her er vi på rimeligt sikker grund, selvom der må indrømmes plads til variationer. En indgående analyse af de få bevarede skriftlige kilder vedrørende klosterbygningerne kan yde en håndsækning i arbejdet med at få det hele »op at stå«, og heldigvis har vi *J.C. Dahls og Mallings* tegninger samt *Harders* maleri, der yder uvurderlige bidrag til klostergangenes udseende ude og inde, og som ved en minutiøs undersøgelse har givet mig et væld af oplysninger, der bidrager til et ganske klart billede af hvordan denne særligt »spektakulære« del af klosterfirkanten, omkransende Fratergården, har set ud.

Dette vil jeg vende tilbage til i en illustreret artikel.

Men Sorø har – i modsætning til Fountains – bevaret *Klosterporten* så nogenlunde intakt. Ganske vist blev den slemt maltrakteret under en hårdhændet restaurering 1883-1890 under Johan Daniel Herholdts (1818-1902) ledelse, men gennemkørslen skånedes. Det er betagende at tænke på at under disse prægtige hvælvinger har **alle**, der har haft med klosteret og undervisningen at gøre – fra *Absalons* dage og indtil dato – haft deres gang! Alle skolens og akademiernes hørere, forstandere og rectores, alle doctores og disciple, alle lærere og elever gennem disse mange århundreder har gået her. Klostertiden og indtil i dag. Her i porten var der i sin tid planer fremme om at opsætte en uprætentiøs mindetavle ihukommende *Absalons* grundlæggelse af cistercienserklosteret i 1161. Er denne indlysende rigtige tanke glemt? *Dan Finks* smukke stele – anbragt på stedet hvor kapitelsalen lå, klosterets administrative centrum – er et værdigt mindesmærke om Frederik II, der ved sin fundats oprettede skolevirksomheden i de gamle klosterbygninger, der forsvandt. Intet forekommer mere naturligt end at gøre

den, der går ind gennem *Klosterporten*, opmærksom på, **hvad** det var for en institution, der lå her indenfor, og **hvem** det var, der satte det i værk til gavn for Danmark!

Paul Rantzaу

I en følgende artikel vil jeg fortælle lidt om Klosterporten og tanker under et hvil i »Saxos Celle«.

Aflitteratur om Fountains Abbey kan anbefales:

R. Gilyard-Beer: *Fountains Abbey*, North Yorkshire. An English Heritage Handbook. 1987. 87 p. Illustreret med mange fine fotografier. Pris £ 1.25.

Fountains Abbey. Photographs taken and text chosen by *Herbert Whone*. With a Foreword by the Lord Gibson, Chairman of the National Trust 1977-1986. Otley 1987. 199 p. Denne smukke bog, i kvartformat, er en kombination af forfatterens fremragende sort/hvid fotografier fra ruinerne og et udvalg af tekster fra midaldralderen og op til vore dage vedrørende klosteret. Pris paperback £9.95, hardback £ 14.95.

Thailand – dengang og nu

Foredrag ved frokosten den 2. februar af mag. art. Per Sørensen '51.

Jeg har jo været taler her før, så jeg tøvede lidt, da jeg fik opfordringen til, atter, at tale ved en soraner-frokost om de forskningsmæssige opgaver, jeg har arbejdet med i Thailand i løbet af næsten 30 år, fordelt på fire hovedperioder: 1960-62, 1965-66, 1969-75 og senest, 6 måneder i efteråret 1987 – foruden stort set en periode hvert år imellem. Først lidt om landet dengang og nu. En julehilsen på et postkort gav mig inspirationen. Det forestillede jernbanen ved River Kwai, den »vindelige« jernbane, uforandret fra den gang, vi arbejdede der, til jeg genså den i 1985. Til gengæld var det lille trinbrædt Ban

Kao og alt deromkring totalt forandret: Skoven var ryddet, sukkerrør og taioica var plantet i stedet.

Sidst jeg besøgte landet, kunne jeg til min store skuffelse bemærke en stærkt vigende dansk tilstedeværelse derude, specielt indenfor områder, hvor vi traditionelt var førende, f.eks. i landbrugssektoren. Men hjemme i Danmark igen blev mine observationer heldigvis bemærket på rette sted, så forhåbentlig sker der nu noget. Det er på høje tid, vi kommer derud, for det er derude, der økonomisk sker noget. Det virker, som om vi har snorksovet i timen.

Der er sket en enorm udvikling i Thailand i de senere årtier, men har den alene været til det gode? Nej desværre ikke altid. Lad os tage Bangkok til eksempel:

Dengang »Østens Venedig« med skyggefulde træer langs kanalerne, grøn overalt, en vidunderlig by, men nu en cementørken med højhuse og tilhørende dybe parkeringskældre. Udpumpning af grundvandet bevirker, at byen nu synker 4 – 10 cm om året'. Træerne, de tiloversblevne, dør af bilos. Dengang kunne man ånde frit, nu kan man ikke leve uden airkonditionering, der endog findes i de fleste taxaer.

Dansk rugbrød var noget, man dengang fik sendt ud i blikdåser med ØK, nu ligger det på hylderne i de fleste supermarkeder. Dengang kunne man ved juletid få jordbær på de bedste restauranter. De var fløjet ind fra Burma af bl.a. SAS. Nu flyver Thai International jordbær fra Nordthailand til ... »Irma.«

Jordbær er løsenet – eller et af dem – i stedet for opium. Dengang tog det 3 dage at rejse med bil (Landrover) fra Bangkok til Nordthailand. Fremme ved overnatningsstedet tog det flere timer at få vasket det ræverøde lateritstøv fra vejene af, indvendig og udvendig. Nu kører man i de luftkonditionerede langtursbusser samme strækning på 11 timer, med mindre man foretrækker at flyve eller tage tog. Thailands infrastruktur kom op at stå i årene 1970-75. Vejnettet blev bygget om eller moderniseret, af bl.a. Kampsax.

(Fortsættes i næste nr.).

Hemming Andersen:

En videnskabsmand af rang

om Adam W. Hauch (1755-1838) udgivet af Foreningen Videnskabshistorisk Museums Venner. Pris 15 kr. + porto ved henvendelse til forfatteren.

I et lille hefte på 36 sider præsenteres Hauchs Samling eller »Det fysiske Cabinet«, en videnskabshistorisk perle af international karat, den trediebedste samling af sin art i hele verden, skænket til Sorø Akademi af Frederik VI i 1827 og nu opstillet i restaureret stand i stueetagen på »Vænget« efter i en lang periode at have været på pulterkammeret på grund

af pladsmangel. Lektor Hemming Andersen har stor ære af sit utrættelige arbejde med at opstille samlingen og skaffe penge til restaurering af fondsmidler, og han glæder sig, hver gang et apparat kommer fra konservatoren og kan opstilles. Stadig flere mennesker beder om at få den at se. Dette hefte er beregnet som en introduktion, og udover en biografi af Hauch bringer den en række illustrationer af apparater fra samlingen. Heftet anbefales til alle interesserede på det bedste.

Red.

Afdelingsleder cand.med. Niels M. Harboe (S36)

formand for Lundbeckfonden tildeles den medicinske doktorgrad honoris causa ved Københavns Universitets årsfest den 16. november, fordi han i enestående grad har præget dansk medicinsk forskning gennem sin personlige forskningsindsats, ved skabelsen af et usædvanligt kreativt forskningsmiljø og i de senere år ved gennem en engageret opsøgende indsats at yde en omfattende støtte til medicinsk forskning. Han har ved sin indsats bidraget væsentligt til, at dansk medicinsk proteinkemi i dag står på et højt internationalt niveau. Specielt har han vist store evner til at bygge bro mellem basal forskning og industri-relevant forskning.

Til lykke.

Red.

Brevkassen

Bedre sent end aldrig!

Jeg har en pudsigt ting om mig selv, som måske kunne more mine oprindelige kammerater fra mellemskolen 1940-44, jeg er realist fra 1945:

Her i sommeren tog jeg omsider min nysproglige studentereksamen med gode karakterer, en eksamen jeg skulle have haft i 1947 på Sorø Akademi, men dovenskaben var umådelig dengang! Ikke nok med det, jeg er optaget på Københavns Universitet, hvor jeg skal studere sprogvidenskab; intet er åbenbart for sent her i livet.

En hilsen til jer, der kan huske mig!

På forhånd tak.

Med soranerhilsen

Bjørn Brunstad (R 45).

Kære Per Martens.

Tak for din fortælling om en oplevelse du havde i Tønder. Den morede og glædede mig meget. Jeg husker jo ogsaa dig baa- de fra skolen og fra A.B. (det var dengang A.B. endnu kunne spille Cricket bl.a. p.gr.a. mange Soranere) Du udviklede dig jo paa A.B. til en virkelig farlig »fast bowler«.

Den halvleg, hvor vi to var ved gærden i en Gl. Soranerkamp kan jeg ogsaa huske. Vi lavede en masse points – jeg tror det er det største antal points et enkelt gærde har lavet i nogen Soranerkamp.

Nu vi er ved Cricket, saa maa jeg i min tid som gymnastikass. i Sorø have været med til at lære dig det ædle spil – og jeg tænker tit paa den tid, især naar jeg ser et lille skjold med 3 sølvplader, hvorpaa der staar Fra Gl. Soranere 1924 – 1925 og 1926. Det er noget af det jeg er stolt af.

Det er ganske rigtigt at jeg har tilbragt ialt 9 år på Sorø Akademis Skole, 7 som elev og 2 som assistent i gymnastik. De 9 aar staar stadig som nogle af de lykkeligste i mit liv.

Nu har jeg været i Tønder siden 1939 altsaa 50 aar, som jeg heldigvis aldrig har

fortrudt, men da jeg ikke kunde spille Cricket mere- jeg prøvede om det ikke kunne indføres her, men så kom krigen og det gik altsaa ikke – saa kastede jeg mig over Tennis (forøvrigt har jeg ogsaa været skolens tennismester og fik en utrolig grim pokal overrakt af MEF (for dem der ikke kender ham var han lærer paa skolen og tog sig af tennis) og dette spil har ogsaa givet mig nogle dejlige timer med en hel del spil for Tønder og Sydjysk Tennisunion.

Købmanden i Tønder har ret i, at jeg var i gang og undskyld jeg siger det helt, saa selv de unge mennesker skulde være gode, hvis de skulde banke mig.

Men saa pludselig da jeg var godt 77 aar saa syntes Guderne, at nu kunne det være nok og slog mig med saa alvorlig sygdom, at jeg har været nødt til ogsaa at »pensionere« min ketcher – og nu sidder jeg alene i mit lille hus (min Kone døde for 5 aar siden, min ældste søn er ved Flensborg Avis og min yngste er ansat i det canadiske skovvæsen).

Men Martens skulle din vej igen falde forbi Tønder, saa vil du altid være velkommen og endnu en gang tak, fordi du skrev saa pænt. De bedste hilsner.

Otto Høyer

Gyldendals og Politikens

Danmarkshistorie

bind 5, skrevet af dr. phil. Kai Hørby (S 54).

Hver ny generation skal have sin Danmarkshistorie, for opfattelserne ændres, og der stilles stadig større krav, ikke mindst til illustrationerne. Nye undersøgelser sætter sig mere eller mindre stærke spor i teksten, farveillustrationer er »in«, og det større format i sammenligning med Politikens Danmarkshistorie fra 1960'erne gør billederne tydeligere og mere instruktive. Vor tids billeddyrkelse stiller det krav, at man ved at blade en bog igennem skal få et indtryk af bogens indhold og lyst til at læse teksten, og dette

krav opfyldes til fulde. For at tage et eksempel: Soranere bemærker straks, at Sorø Kloster i dette bind omtales 25 gange, hvoraf de 12 er ledsaget af illustrationer, bl.a. pilgrimmen Jonas' nu forsvunden gravsten, Henrik Tornekran's drikkehorn, Kong Valdemars Jordebog, skrevet i Sorø Kloster, biskop Jens Krag's gravsten, Sorø Klosters vandmølle, det gamle korbuekrucifiks, Andreas Mundskænks seglstampe, Christoffer IIs gravmæle, Valdemar Atterdags sarkofag og kong Olufs gravsten.

Det er blot synd, at man har kasseret Tage E. Christiansens teori om, at den enestående, emaljerede, forgyldte sølvalterkande, der gengives meget smukt i farver på side 248, skulle stamme fra Sorø Klosterkirke (Se Danmarks Nationalmuseums jubilæumsbog fra 1957 side 98). Den hører sammen med en disk og en alterkalk, som Frederik II's dronning Sophie i 1586 skænkede til Mariakirken i Helsingør, mens alterkanden forblev i kongehusets eje, til Frederik IV i 1703 overdrog den til Det Kongelige Kunstkammer, hvorfra den kom til Nationmuseet.

Disken har en inskription, hvoraf det fremgår, at den er skænket af munken Petrus Regneri i 1333, og på hertug Christoffers forbøn gav paven i 1320 Sorømunken Petrus Regneri dispensation for uægte fødsel, så han kunne blive præsteviet. Dette er måske kun et tilfældigt sammenfald af navne, men netop i 1586 overgik det meste af Sorø Klosters gods til Frederik II's kostskole, og dronning Sophie havde i 1584 været i Sorø for at sætte sin søn Christian (IV) i skole der, og ved den lejlighed kan hun have fået altersættet som gave. Det kan ikke bevises, men teorien er besnærende!

Bind 6 dækker perioden fra drabet på Erik Plovpenning i 1250 til Erik af Pommern erklæres for myndig i år 1400. De enkelte bind skrives af specialister under redaktion af rigsantikvar Olaf Olsen. Kai Hørby har i flere tidligere værker behandlet denne periode: i sin doktordis-

putats: »Status regni Danice« fra 1977 om Christofferliniens ægteskabs- og alliancepolitik, i Gyldendals Danmarkshistorie for studerende og i Dansk Socialhistorie fra - 1980. Fremstillingen er sober og saglig og i bedste forstand populær. Ved en sammenligning med de tidligere behandlinger af denne periode ses det tydeligt, hvilke fremskridt der er tale om. På mange områder er det en nyvurdering og nærlæsning af kilder fra denne spændende periode.

Der er indtil nu kommet 6 bind, og efter det hidtil udkomne kan værket anbefales på det bedste.

SR

Gentleman, Cricketers, lend me your ear!

Salgschef i DFDS Peer Nørgaard (S 60), halvt menneske, halvt cricketspiller (således mangeårigt medlem af CC Soranerne og landsholdsspiller i 1971-73) forener på misundelsesværdig vis charme og handlekraft.

Således arrangerede Peer Nørgaard tre cricketkampe mellem Stationers Social Society's crickethold og henholdsvis Esbjerg CC, Odense CC og CC Soranerne. Bag det fornemme engelske navn dølger sig brancheforeningen af papirfabrikanter og forhandlere i England, og holdet var taget med DFDS med det klare og enkle formål at banke tre konsekutive hold i Danmark.

Imidlertid tabte SSS mod Esbjerg, som diskret havde bragt et par landsholdspillere på sit hold, vandt mod Odense og imødeså kampen mod CC Soranerne med spænding. Gæsterne viste sig som gode tabere mod et hold bestående af tidligere kaptajner fra Sorø Akademis Skolehold.

Under frokosten, hvor DFDS var vært, udveksledes ord og gaver, og hvad bedre kunne vi give vore gæster end et skoleslips til hver ledsaget af nedenstående delvise korrekte redegørelse for slipsets historie. Den opmærksomme læser ser og fatter hurtigt, at redegørelsen former sig som en tale på engelsk.

Firstly, welcome to this part of our country, and to our cricket club. We have been looking forward to seeing you and playing this match to day.

You have - so I am told - seen both the city of Esbjerg and Odense, and now you are ready for our capital and North Zealand as well. You will be shown several beautiful places and buildings, among them castles, and you will learn, that a certain King Christian the Fourth was the master of most of them.

Who was this chap? Well, put shortly, he was the elder son of King Frederick the Second, and even before adolescence struck him - instead of studying greek, latin, the bible and statemanship - he chased the young maids in the corridors of his childhood's castle. So King F. the II founded the Academy of Sorø in the middle of Seeland, equipped it with teachers, and ordered the young prince Christian to stay there and behave. This happens 403 years ago. King Frederick the Second's colours are red and yellow on a royal blue background. *This*, gentlemen, is important for the following.

On behalf of the club and our old school in Sorø I present to you what you might consider a tie. That is partly correct, it is the tie of Sorø Academy showing the fabulous bird Phenix, which according to tradition burns down in flames, only to revive from the ashes. A symbol of our school, which burnt down and was rebuilt several times, reminding us, that not all schoolboys at all times are happy at school.

Please do receive this tie as a token of our appreciation of having you here today as visiting team. Herewith you are permitted to wear it when and where you please. Your surroundings will envy you the yellow and red colours on the royal blue background.

Secondly a few words on cricket.

1864 was the year when Cansler Otto von Bismarch decided to test the latest improvements in rifle and artillery development in the Prussian army, and unfor-

tunately he chose Denmark as his sparing partner. Instead of a quick movement upward of our hands we chose to defend ourself and lost.

1864 was also the year when overarm bowling was made legal in England in first class cricket, primarily thanks to mr. John Lillywhite. The defeat against the Prussian called for "manly sport" - as written i the Illustrated Magazine of Copenhagen, and cricket was introduced. The first fully scored match was played in Sorø: the Academy XI versus the Copenhagen Ballgame Club in 1866. The team from the Copenhagen Ballgame Club were good losers. So cricket has been played in this country for 123 years.

Our team today consists mainly of former captains of our school XI, though not through the last 123 years - and from what you have heard and seen these days you have learnt, that cricket has been played in Denmark for quite some time, and that we never the less still have much to learn.

Gentlemen, a toast to cricket!

Thank you.

Given at Gentofte Stadium, on the 9.th of June 1989.

Flemming Balstrup.

Frokosten 3. august

En behjertet sjæl havde ophængt en illustreret henvisning på døren til Hansens uvenlige familiehavn til Petersens venlige have. Værten her er den samme, som var vært i Frederiksberg Raadhuskælder, hvor vi holdt til i Taarnhøjs formandstid.

Så det lykkedes Knud Hauerslev (23), Tholl (33), Robert Riis (41), Hans Birger Mitens (41), Jan Hadjopoulos (42), Harlang (45), A.C. Løgstrup (46), N.E. Løgstrup (49), Poul Andersen (60) og Trine Jørgensen (86) at finde sammen under træernes skygge. Sidstnævnte Trine drager nu efter et års læretid hos Harlang og Lüders-Thomsen (32) over Vesterhavet til det angelsaksiske.

Hadjopoulos hjemme fra det schweisiske kunne nok berette et og andet om udlandets syn på Danmark, og det var ej opløftende. Efter 30 år i dette valuta-stærke land kan han stadig ikke vænne sig til bjerge. Megen fornøjelig snak for bordet rundt, indtil selskabet opløstes uden nachspiel.

FH

Abonnér på SIC. Alle kan nu abonére på SIC. (Sorø Akademis elevblad). Ved at sende 40 kr. på en crosset check, stilet til: Thomas Kirkeskov, Fyrre-vejen 21, 4180 Sorø, får man tilsendt de 3 sidste numre fra i år.

SIC.-red.

Svend Georg Conrad Kamman (S 1927)

Svend Kamman døde 22. august 1989 og blev bisat fra Skuldelev kirke 25. august.

Både på sin faders og sin moders side var han i nær familie med soranere: Hans fader *Conrad M. V. Kamman (S 1886)* blev officer i hæren, hans moder var landmandsdatter, og hendes to brødre var begge soranere og blev landmænd.

Man ligesom mærker arveanlæg, når man læser Kammans egen tekst til afsnittet fritidsinteresser i *Soraner-Biografier 1901-1960 (1970)*:

Fritidsinteresser: Tidligere: Akademisk skytte, kaproning og motorcykelkørsel, og stadig: naturiagttagelse på enhver måde, spec. ornitologi, jagt og fiskeri. Skydning med riffel og haglgevær, sejlsport, samt meget andet.

Og især når man tilføjer, at Kamman også var værnepligtig ved Ingeniørregimentet, hvor han gennemgik et generalstabskursus og blev løjtnant 1938.

I årene 1932, 33, 34 og 36 deltog Kamman i Lauge Koch's expeditioner til Nordgrønland. I 1934 blev han cand. polyt. og virkede 1936-45 i entreprenørfirmaet Carl Jensen og blev så i 1945 knyttet til skolekammeraten Villum Kann Rasmussens virksomhed, og her faldt størstedelen af Kammans virke, både når man tæller årene, men også når man måler resultater. Her fik han lejlighed til at udfolde hele den dygtighed og energi, han rådede over: opbygning og drift af den ene fabrik efter den anden, gennemgribende kontrol med økonomi og sikkerhedsforanstaltninger, forhandlinger med myndigheder og institutioner, alt det meget, der skal tænkes på og gøres for at skabe en værdifuld og velrenommeret virksomhed.

Også det soranske havde Kammans interesse, og han virkede som Soransk Samfunds kasserer 1967-83 og blev udnævnt til æresmedlem 1983.

Jeg vender mig nu til det mere personlige. Jeg traf Kamman 1946, og vi havde siden regelmæssig kontakt og havde lejlighed til indgående at drøfte mange sager, både forretningsmæssige og mere private. Særlig nær kom vi hinanden, da Kamman flyttede til Damsgaard i Hornsherred, og vi blev naboer, og hvor han udviklede en levende interesse for landbruget.

Min kone og jeg er dybt taknemmelige for det nære venskab, der da opstod mellem os og Kamman og hans kone Lise (f. Fenger), og vi glemmer ikke alt det gode, vi skylder dette venskab.

AKR

Runde fødselsdage i november 1989

1. Tjener Alfred Møller (f. 09, '24), Nærum Hovedgade 17, 2850 Nærum.
3. Civ. ing. Hans Thomas Eriksen (f. 39, S 58), Trongårdsparken 65, 2800 Lyngby.
4. Major Helge Ernst la Cour (f. 19, R 36), Marslevvej 75, 2. th., 5700 Svendborg.

4. Tandlerge Kristen Danckert (f. 19, S 37), Puggårdsgade 18, 6760 Ribe.
4. Ellen Tvergaard (f. 09, S 28), Heisesvej 2, 4180 Sorø.
5. Bankfuldm. Aage Andersen (f. 04, R 22), Skjalm Hvides Vej 1, 4180 Sorø.
6. Fru Laura Kamphövener (f. 1899, R 16), Frydendal, 1 G, Lejl. 50, 6200 Åbenrå.
6. Jes Olrik (f. 39, '52), Hellebo Park 13, 3000 Helsingør.
9. Dir. Claes Kristensen (f. 29, R 47), ska.: Rua Georg Lucas, 474 Rio du Sul, S. C., Brasilien.
10. Læge Niels Kjell Larsen (f. 39, S 58), Øksenbjergvej 62, 5700 Svendborg.
14. Forskningsbibl. Christian Glenstrup (f. 29, S 48), Tuse Næsvej 20, Hørby pr. 4300 Holbæk.
14. Ing. Aage Møller (f. 1894, S 14), Vigerslev Allé 172, st., 2500 Valby.
17. Lærer Jais Jensen (f. 29, S 48), Lejbøllegårdvej 19, 5953 Tranekær.
17. Sem. lektor Kai Kongshøj (f. 19, S 37), Nibevej 5, 6700 Esbjerg.
18. Frederik Hansen (f. 14, R 30), 104.1818 Robson Str., Vancouver, B. C. V6G-E3, Canada.
19. Dir. Håkan Håkansson (f. 39, S 59), Arnakvænget 10, 8370 Højbjerg.
23. Red. Werner Hessenschmidt (f. 19, S 38), Lyngbakken 2, Auderød pr. 3300 Frederiksværk.
25. Sem. lektor Troels Johansen (f. 39, S 58), Nørre Allé 8, 7400 Herning.
27. Eksp. sekr. Per Hjorth Skibelund (f. 39, S 58), ukendt adresse.
29. Lærer Knud Andersen (f. 29, S 49), Bregnevej 3, 9800 Hjørring.
30. Læge Peder Malling (f. 39, S 59), Kulturvet 15, 1175 København K.

Soranske dødsfald

VAGN FENGER (1921)

11. juli 1908 – 20. august 1989

C. ENGELSBORG OLSEN (R 20)

13. februar 1903 – September 1989

BENGT KONGSHØFT (1939)

15. august 1926 – 12 maj 1989

Frokost den 2. november

Jakob Birkedal (S 88): På arbejdslejr i Frankrig med Mellem folkeligt Samvirke.

Resturant Prag på hjørnet af Prags Boulevard og Amagerbrogade Kl. 12.

Julefrokosten d. 7. dec.

Ingen indbudt taler, men bogauktion, arrangeret af Per Salling.

MEMLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 100,- i 1989. For medlemmer fra og med årgang 1981 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 65,-.

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon 33 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.
Kontingent:
giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 88 er kontingentfri.

Adresseændring skal i Skandinavien ske til det lokale postkontor (udenfor Skandinavien direkte til kassereren).

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon 42 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
33 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
53 63 05 75

ISSN 0903-1340

INGE MARGRETHE HESS

HESSVEJ 10
7120 VEJLE ØST

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

Indhønt tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK
Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG
Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING Sj.
Autogården
(03)* 41 11 22

LYNGE & SØN A/S

INTERNATIONALT ANTIKVARIAT

SILKEGADE 11 - DK
1103 KØBENHAVN K.
TELEFON (01) 15 53 35

Sorø Akademi
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

»Den Danske Vitruvius«

Thura's ridderakademi 1747.
Hele serien (nr. 92 - 97),
indrammet. Sælges samlet.
Tlf. 53 63 14 31

SUZUKI

Salg - Service

Aut. -forhandler
NIELS THIELEAutomobiler
STENLØSE

Tlf. (02) 17 00 72